

ПЛЕННИКЪ

II.

Пенчо погледна наоколо и извика смаянъ:

— Какво е това?

— Морето, — рече ластовичката.

Пенчо трепна отъ радостъ. Той за пръвъ пжтъ виждаше море. То спѣше сега и въ сѣня си леко дишаше, сякашъ бълнуваше. Слънцето се усмихваше весело и се

оглеждаше въ водата, та цѣлото море блестѣше като грамадно вълшебно огледало. А надъ това чудно огледало подскачаха милиони искри като живи свѣтулки и свѣтѣха.

Далече на изтокъ изникна като по чудо единъ параходъ. Сива лента димъ се проточи следъ него и се залюлъ като закачена за парахода.